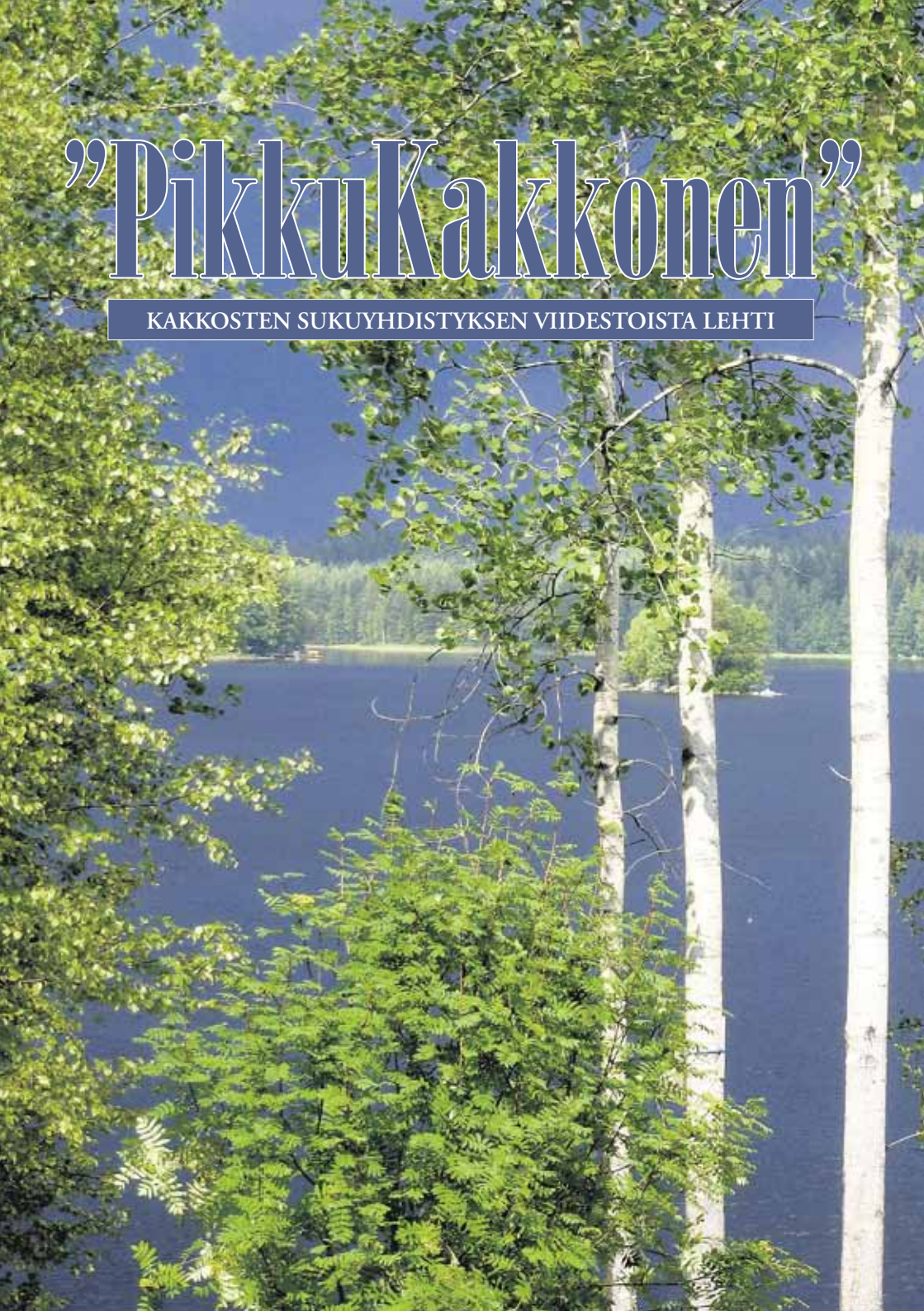

”PikkuKakkonen”

KAKKOSTEN SUKUYHDISTYKSEN VIIDESTOISTA LEHTI

Hyvät sukulaiset

Elämme Suomessa muutosten ja uudistusten aikaa. Usean vuoden ajan paljon puhuttuja rakennemuutoksia ollaan vihdoinkin toteuttamassa. Vastustus on ollut tosin melkoista. Ymmärretään kyllä, että muutoksia täytyy tehdä, mutta ne eivät saa koskea itseä. Presidentti Urho Kekkosen kauan sitten sanottu ”onko maallamme malttia vaurastua” on tainnut meiltä suomalaisilta unohtua. Suomen valtio on jo vuosia rahoittanut menojaan osittain velkarakalla. Olemme päässeet EU:n tarkkailulistalle. Näin jatkuessa pää tulee vetävän käteen, niin kuin vanha sanonta kuuluu. Viimeaikojen uutisoinnissa on ollut havaittavissa pientä talouden piristymistä, mutta toisaalta on myös tullut ikäviä irtisanomisuutisia.

Tällaisia synkähköjä ajatuksia tuli mietittyä mökillä Kangasniemellä pusikoita raivatessa.

Kesä tuo toki mukaviakin asioita mieleen. Odotan innokkaasti mustikoiden ja vadelmien kypsymistä. On tiedossa kesäteatteria, konsertteja ja oopperajuhlia. Sokerina pohjalla on tietenkin sukutapaaminen heinäkuussa. Kyösti Kakkonen on kutsunut meidät Kakkoset kotiinsa 30.7.2016 viettämään yhdessä mukavaa ilta-päivää. Toivottavasti mahdollisimman moni voi ottaa kutsun vastaan.

Hyvää kesää kaikille,
tavataan Mulonniemessä.

Eero

Tervetuloa kaikki Kakkoset
vauvasta vaariin

Kesätapahtumaan

lauantaina 30.7.2016 klo 15–19

Kyösti Kakkosen kotiin

Joensuun Reijolaan

Mulonniementie 190

Ohjelmassa mm:

- sukuyhdistyksen varsinainen kokous
- rantakalaa ja juomaa
- lapsille omaa ohjelmaa

Pukeutuminen sään mukaan,
osallistuminen ilmaista muillekin
kuin sukuyhdistyksen jäsenille!

Ilmoittautuminen 30.6.2016 mennessä
Eero Kakkonen puh. 0400 679 328 tai
eero.kakkonen@elisanet.fi

Leena Kakkonen puh. 050 3728 622 tai
leenam.kakkonen@elisanet.fi

Ilmoitathan mukanasí tulevien lasten
iän ja lukumäärän.

Onnea sukuyhdistyksen jäsenille

Mirja Norha 75 v,
Helsinki

Kyösti Kakkonen 60 v, Joensuu

Reino Kakkonen 70 v, Kangashäkki
sekä pojat Lukas ja Elias

Leena
Lapinleimu
70 v,
Porvoo

Hannu
Latvala 50 v,
Kannus

Tiedot perustuvat sukuyhdistyksen jäsenrekisteriin, kaikilla jäsenillä ei ole syntymäaikaa rekisterissä tai he eivät halua niitä julkaistaviksi.

Raija Lehtinen 60 v, Tampere

Kakkosten sukuyhdistys ry
TOIMINTAKERTOMUS
VUODELTA 2015

Hallituksen jäseninä ovat toimineet

puheenjohtajana Eero Kakkonen, jäseninä Jani Kakkonen, Jouni Kakkonen, Kyösti Kakkonen ja Toivo Kakkonen. Hallituksen sihteerinä toimi Leena Kakkonen. Hallitus kokoontui kerran.

Tilin/toiminnantarkastajana

toimi Timo Kakkonen.

Varsinainen kokous

Yhdistyksen varsinainen kokous ja sukujuhla pidettiin 8.8.2015 Jyväskylässä. Kokouksessa käsiteltiin sääntömääräiset asiat. Tilikauden alijäämä 4 150,69 euroa päätettiin siirtää voitto/tappiotilille.

Hallitukselle myönnettiin vastuuvapaus.

Jäsenmaksuksi vuodelle 2015–2016 vahvistettiin 25 euroa/aikuisjäsen, alle 18-vuotiaat 10 euroa sekä alle 10-vuotiaat 0 euroa. Ainaisjäseneksi liittyvän jäsenmaksuksi vahvistettiin liittymishetkellä voimassa oleva maksu kymmenkertaisena. Sukuyhdistyksen hallitukseen valittiin Eero Kakkonen puheenjohtajaksi ja jäseniksi Eero Autere, Jani Kakkonen, Jouni Kakkonen, Kyösti Kakkonen ja Raija Vassinen.

Sukukirja

Suomen Sukututkimusseura valitsi sukukirjamme IsoKakkonen I:n vuoden 2014 sukukirjaksi. Kirjoja myytiin vuoden 2015 aikana 13 kappaletta.

Jäsenmäärä

Vuoden lopussa 2015 yhdistyksessä oli 138 jäsentä.

PikkuKakkonen

Sukuyhdistyksen lehti ilmestyi kaksi kertaa. Lehden päätoimittajana toimi Eero Kakkonen.

Kesän 2015 sukukous/sukujuhla

Juhlatoimikunta kokoontui kaksi kertaa. Toimikuntaan kuuluivat Eero Kakkonen, Kalevi Kakkonen, Raija Kakkonen, Rauno Kakkonen ja Maarit Knuuttila.

Hallitus

Varsinainen kokous

Aika Lauantai 30.7.2016 klo 15.00

Paikka Mulonniementie 190, Joensuu

Asialista

1. Kokouksen avaus
2. Kokouksen puheenjohtajan, sihteerin, kahden pöytäkirjantarkastajan ja kahden ääntenlaskijan valinta
3. Kokouksen laillisuuden ja päätösvaltaisuuden toteaminen
4. Todetaan kokouksen osallistujat
5. Kokouksen työjärjestyksen hyväksyminen
6. Tilinpäätös, toimintakertomus ja tilintarkastajan lausunto
7. Päätetään tuloslaskelman ja taseen vahvistamisesta.
8. Päätetään toimenpiteistä, joihin vahvistetun taseen mukainen voitto tai tappio antaa aiheutta.
9. Päätetään vastuuvapaudesta hallituksen jäsenille.
10. Tulo- ja menoarvion sekä jäsenmaksun suuruuden vahvistaminen
11. Hallituksen puheenjohtajan ja muiden jäsenten valinta
12. Tilintarkastajan/toiminnantarkastajan sekä varatilintarkastajan/
varatoiminnantarkastajan valinta
13. Muut asiat
– seuraavan sukujuhlan järjestäminen
14. Kokouksen päättäminen

Muistathan nämäkin

Sukukirja IsoKakkonen I

Sukukirjoja on jäljellä 11 kappaletta. Kirjan hinta on 135 euroa/kpl plus postituskulut.

Tilauksia vastaanottavat:

Leena Kakkonen
puh 050 3728 622
sähköposti
leenam.kakkonen@elisanet.fi
Eero Kakkonen
puh 0400 679 328
sähköposti
eero.kakkonen@elisanet.fi

Isännän viiri

Isännän viirejä on jäljellä 9 kappaletta. Niitä voi myös tilata yllä mainituilta henkilöiltä hintaan 75 euroa/kpl plus postituskulut.

Muutokset ja lisäykset sukutietoihin

Muutokset ja lisätiedot voi lähettää osoitteeseen:
Jouni Kakkonen
Läntinen Pitkäkatu 20 C 40, 20100 Turku
jouni.ju.kakkonen@luukku.com

Muutokset jäsenrekisteriin

Muistathan ilmoittaa mahdolliset osoite yms. muutokset Leena Kakkoselle.

Elämää Elloahossa 1900-luvun alkupuolella

Muistelen tässä elämää syntymäkodissani Pyhäselän Elloahossa. Isäni Simo Kontkanen s. 2. 6. 1890 ja äitini Alina (Alma) Kakkonen s. 15. 9. 1888 (taulu 167) olivat molemmat syntyneet Kiihtelysvaarassa, Pyhäselän kunta, jonka alueelle kotimme sijoitui, erosi omaksi kunnakseen v. 1925.

Isäni Simo oli jäänyt puolivuotiaaksi isänsä Juho Kontkasan kuoltua vain 33-vuotiaana. Juhon puoliso Eeva-Liisa Parviainen elätti perhettään kutomalla kankaita, etupäässä huiveja ja esiliinoja. Simo muisti, että ennenkuin poikasena pääsi mäkeä laskemaan, piti tehdä 6 vyyhteä lankaa käämeiksi äidilleen. Kansakoulua Simoisäni oli käynyt vain kaksi vuotta. Vähäisestä koulutuksesta huolimatta, aikuisuttuani muistan isän tehneen naapuruston ihmisille kaikenlaisia asioimiskirjoituksia. Kevättalvisin hän teki veroilmoituksia naapureille. Pyhäamuisin oli tuvan penkillä monia miespuolisia veroilmoituksen täyttäjiä odottamassa kynämiestä.

Äitini Alina oli viimeisen päälle koti-ihminen. Hän oli myös jäänyt puolivuotiaaksi isänsä Juho Kakkosen kuollessa. Huumorintajuinen ihmisenä äitini sanoi aina, että ”vaikka oon jääny puolivuotiaaks isästä niin tiällä se piä heiluu”. Alina oli tätä Kiihtelysvaaran Heinävaaran sukuhaaraa, Juho Kakkosen ja Sofia Rädyn tytär.

Alina 60 vuotta 1948.

Alina-äiti oli ollut Pyhäselän Tikunselässä Parviaisen talossa palvelijana ainakin 4 vuoden ajan, josta ajasta hän usein kertoi. Palvelijaksi Alina lähti ensimmäisen kerran 11-vuotiaana, oliko tuo talo jo silloin Parviainen vai joku muu, en tiedä. Syksyisin kekrin aikaan oli ns. pestuumarkkinat, jolloin valittiin seuraavan vuoden palkolliset taloihin. Äitini ei kuitenkaan tarvinnut olla vuosikausiin näillä markkinoilla, koska talon isäntä pyysi aina äidin uudelleen seuraavan vuoden palkolliseksi. Palkol-

liselle annettiin heti ”työsopimuksen” alkaessa pestuuraha, jolla varmistettiin, ettei palkollinen lähde kesken vuoden toiseen taloon. Äiti kertoi, että tämä syksyllä saatu pestuuraha oli vielä vuodenkin päästä liikuttamatta. Sitä, minkä kokoinen tämä pestuuraha oli, en enää muista.

Syksyllä kekrinä oli palvelijoilla 2 viikkoa kestävä frii-viikot, eräänlainen vuosiloma. Tämän ajan sai asua talossa, ei tarvinnut tehdä talon töitä, sai käydä valmiiseen ruokapöytään. Tuolloin sai myös kyläillä tai tehdä omia käsistöitä. Äiti sanoi kehränneensä itselleen villalankaa. Minulla on vieläkin äidin kehräämää lankaa tallella, vaikka äidin kuolemastakin on jo aikaa yli 50 vuotta. Äitini mielestä Parviainen oli oikein hyvä palveluspaikka, josta oli jäänyt hyvät muistot. Yksi asia kuitenkin äitini mieltä karhenteli, ja vielä enemmän minun. Talon isäntä oli ilmoittanut (vuoden kuluttua tapahuneesta), että Alinan kehräämillä langoilla sitä saatiin kultamitali. Siis talo sai. Ilokseni oli nyt tuossa sukukirjassa varmistus tähän asiaan.

Hammaslahden maamiesseura palkitsi palvelijoiden kilpailun parhaat v. 1907. Alina 19-vuotiaana voitti 10 mk ja kunniakirjan. Kumpakaan ei Alina itse koskaan nähnyt, saatikka omakseen saanut.

Alina kävi rippikoulun noin 15-vuotiaana Kiihtelysvaaran kirkossa. Pyhäselän puolelta toisten tyttöjen kanssa oli tultu kinttupolkuja ja pitkin oikoteitä Kiihtelyksen kirkolle paljain jaloin. Kenkiä oli säästettävä, joten kengät laitettiin jalkaan vasta kirkon mäen alla. Rippikoulu oli kestänyt 2 viikkoa, jonka ajan tytöt olivat asuneet kirkon lähellä alarinteessä Hil-tusen talossa. Siihen aikaan olivat jalat rivakassa kunnossa, matkaahan kertyi kotoa kuitenkin parikymmentä kilometriä. Äiti oli kyllä hyväjalkainen ihan kuolemaansa asti.

Isä Simo ja äiti Alina vihittiin 14. 9. 1908. Simon ja Alinan perheeseen syntyi 9 lasta, 7 poikaa ja 2 tyttöä. Alina ja Simo ostivat 1920-luvulla Elloaho-nimisen tilan Pyhäselän Rauansalosta. Tätä rakentaen ja viljelystä vuosittain

Vasemmalla Alina ja Simo, etualalla sodassa haavoittunut Tauno-vävy, muut Alinan ja Simon lapsia perheineen.

raivaten he kehittivät perheen elämää.

Kontkalassa tehtiin kaikki talossa tarvittava kotona. Tehtiin reet ja länget, talvisin painettiin reen jalaksia, joita oli aina kuivumassa tuvan katonrajassa pilarin päällä. Höyläpenkki oli aina tuvassa, kesät, talvet. Muistan aikuisuttuani, miten se silloin häiritsikään. Nyt olisin melkein ylpeä talon toiminnallisuudesta. Myöhemmin rakennettiin aittarakennuksen yhteyteen työtupa, jonne vietiin myös höyläpenkki. Tämä tuntui äidistäkin olevan helppous. Ei ollut jatkuvasti lattialla lastuja. Työtuvassa voitiin keväällä idättää myös perunansiemenet, ennenhän ne tuotiin tietysti nekin tupaan. Tuvassa tapahtui myös hevosen kengitys talviaikaan. Hevosen kengät taottiin myös omassa pajassa. Itsekin olin ahjoa polkemassa. Kaikissa töissä oltiin mukana sitä mukaa kun kynnelle kykeni.

Kangaspuut tuotiin joka syksy tupaan, olihan äitini kova kutomaan. Pellavaa ja liinaa eli hampppua kasvatettiin joka kesä. Näitä ei kehrätty kotona vaan ne lähetettiin Tampereelle pellavakehräämöön. Erkki-veljeni kyllästyi pellavanloukutukseen ja päätti että nyt siirrytään koneaikaan. Hän päätti, äidin kauhistukseksi, puhdistaa pellavat puimakoneella. Melkoinen pölläkkä siinä kävi, ja pellavat olivat sekavana mytynä puimisen jälkeen. Hyvin pellavat kuitenkin kelpasivat Tampereelle ja sieltä tuli ihan yhtä hyvää lankaa kuin käsin loukuttetuistakin. Niistä langoista itsekin aloitin kankaiden kutomisen, siellä 40-50-luvun vaihteessa. Äiti oli oppinut kankaan laskemisen pasma-menetelmällä. Yksi pasma tarkoittaa kangaspuiden pirran kolmeakymmentä piinrakoa ja siitä laskettiin kankaan leveys. Kankaan loimen pituus laskettiin kynärämitalalla (1 kynärä=60 cm). Myöhemmin isä laski äidilleni kankaat nyky-menetelmällä. Ja sekös äitiä naurattikin. Että nyt kynällä lasketaan kankaan mitta!

Simon työura suuntautui enemmän rakennuspuolelle. Hän rakensi ja urakoi aluksi puurakennuksia. Ainakin Pyhäselän Rasivaaran koulun ja Särkivaaran koulun tiedän hänen urakoineen. Puurakentamisen jälkeen Simo siirtyi kivinavettojen rakentamiseen ns. loh-

kokivimenelemällä. Iso kivi lohkottiin suorakaiteen muotoon poraamalla kiveen reikiä ja sitten takomalla reikiin metallitankoa ja lopulta halkaisten kivi kiiloilla. Kivet olivat varsin suuriakin, jopa 1, 5 metriä pitkiä lohkaraita. Viimeinen kivinavetta valmistui omalle Eloahon tilalle 1939. Se lienee ollut isän haaveiden täyttymys. Samalla menetelmällä rakennettiin myös siltoja. 1930-luvulla rakennettiin Kiihtelysvaara-Hammaslahti-välistä maantietä, jolle Simo veljeni Einarin, Ilmarin ja Eemelin kanssa rakensi siltarummut, vähintäänkin viiteen siltaan. Yksi niistä on edelleen tallessa Mustalammen kohdalla.

Sota-aika katkaisi oman tilan kehittämisen ja sen sijalle tuli koko maan tulevaisuus. Veljistäni Aarne, Eemeli ja Erkki olivat rintamalla. Sota-aika toi omat ongelmansa arkipäivään, asuimmehan rajapitäjässä. Siirtolaisvirta kulki Kiihtelysvaaran kautta. Meilläkin asui yhden kevään siirtolaisperhe, mistä kehittyi koko iän kestävä ystävyys. Sota-aikana rintamalle lähetettiin viikottain paketteja omille. Paketeille oli painorajoitus 2 kg, mutta aina paketissa oli kukko, enimmäkseen lihasta tehtynä. Pyhäselän kunnan toimesta lähetettiin jatkosodan aikaan myös lähetystö rintamatervehdykselle Syvärille, siellä kun oli paljon Pyhäselän miehiä rintamalla. Myös Aarne-veljeni oli tällä rintamaloikholla. Tähän lähetystön kuului 7 henkilöä, joista muistan Paavo ja Leena Ryynäsen Niitty-lahdesta, Urho Sormusen Haavanpäästä ja isäni Simon. Vierailua edelsi Lotta Svärd-järjestön ja Marttojen järjestämä monta päivää kestänyt piirakoiden ja kakkujen leipomisurakka rintamalle viemisiksi. Tämä tapahtui kunnalliskodin isossa keittiössä. Ympäristön emännät olivat siellä talloissa, äitini mukaanlukien. Rintamalla veljeni säilyivät haavoittumatta viimeiseen 1944 loppurytkäkään asti. Tuossa ryttäkässä Eemeli kuitenkin haavoittui niin vakavasti, että menehtyi saamiinsa vammoihin Tampereen Hatanpään sairaalassa parin viikon kuluttua haavoittumisestaan. Siihen aikaan vanhemmat saivat ilmaismatkaliput mennä katsomaan haavoittunutta. Silloin äitini ja isäni tekivät varmaankin pisimmälle ulottuneen matkansa, Tampereelle saak-

Syvärin lähtystyyläisiä Simo oikealla, Paavo Ryynänen vasemmalla ja Urho Sormunen takana.

ka. Äiti sanoi, että menomatalla lehmänkellot olivat korvissa kaikuneet Lahteen asti, jossa he poikkisivat äidin puoliskon, Katrin, luona. Samoin alkoivat kellot kalkattaa paluumatkallakin jo hyvissä ajoin ennen kotia. Usein äiti muistelikin matkaa ” silloin Tampereella käydessä”. Sota jätti jälkeensä paitsi kaatuneita myös suuren joukon sodassa vammautuneita. Meidän perhekuntaammekin tämä koski sisareni Sylvin miehen Taunon kohdalla. Taunolta jouduttiin amputoimaan molemmat jalat polven yläpuolelta. Tauno luopui pyörätuolista aika nopeasti, eikä sen ajan proteesitkaan tuntuneet hyvältä. Niinpä Tauno kulki istuallaan nahkavahvisteisilla housuilla ja ajoi taksiakin toistakymmentä vuotta elättäen näin 3-lapsista perhettään. Oli siinä joskus kyytiläisillä ihmettelemistä, kun jalaton mies ajaa autoa.

Sodan jälkeen maassamme vallitsi kiivas jälleenrakentamisen aika. Tähän myös Simo-isä tarttui. Hän hankki kenttäsirkekin pojalleen

Erkille, joka sahasi rakennustavaraa siirtolaisille ja muille tarvitseville. Samoin hankittiin pärehöylä ja moni rakennus saikin näistä päreistä kultaisen katteen päälleen. Päreiden niputusta varten hankittiin niputuslaite ja leimasin jolla voitiin merkitä mistä höyläämöltä päreet olivat lähtöisin. Puutavara kaikkiineen kävi kaupaksi niin paljon kuin vain kerkesi sitä tekemään.

Yrittelijäisyyteen ja ahkeruuteen meitä lapsia ohjailleen vanhempamme saivat meidät aikanaan maailmalle kunkin omille poluilleen. Nyt tästä sisarusparvesta olen jäljellä enää minä, huhtikuussa vietän 86-vuotissyntymäpäivääni.

Simon kuoltua 61-vuotiaana v. 1951 jäi Alina-äiti asumaan Ellohoon poikansa Kaukon perheen luo. Viimeisiä vuosia Alina asui meillä Sykonvaarassa, vierailen ahkerasti muiden lastensa luona. Alina kuoli 75-vuotiaana maaliskuussa 1963.

kirjoittanut Terttu Sykkö, taulu 168

KAKKOSTEN SUKUYHDISTYS

Hallitus

Eero Kakkonen, puheenjohtaja
Hirvirinne 2 A 2, 40520 Jyväskylä
puhelin 0400 679328
eero.kakkonen@elisanet.fi

Kyösti Kakkonen
Mulonniementie 190, 80330 Reijola
kyosti.kakkonen@k2.fi

Jani Kakkonen
Laivasillankatu 14 A 6, 00140 Helsinki
puhelin 045 6361230
jani.kakkonen@alfaroc.fi

Jouni Kakkonen
Läntinen Pitkätie 20 C 40, 20100 Turku
puhelin 040 5670407
jouni.ju.kakkonen@luukku.com

Raija Vassinen
Lähdentie 1, 40530 Jyväskylä
puhelin 050 5936220
raija.vassinen@gmail.com

Eero Autere
Aittarivi 6 as 7, 01660 Vantaa
puhelin 040 5383158
eero.autere@elisanet.fi

Hallituksen sihteeri ja jäsenrekisteri
Leena Kakkonen
Hirvirinne 2 A 2, 40520 Jyväskylä
puhelin 050 3728622
leenam.kakkonen@elisanet.fi

PikkuKakkosen toimitus

Eero Kakkonen
Hirvirinne 2 A 2, 40520 Jyväskylä
eero.kakkonen@elisanet.fi

Sukututkimus

Jouni Kakkonen
Läntinen Pitkätie 20 C 40, 20100 Turku
jouni.ju.kakkonen@luukku.com

Sukuyhdistyksen jäsenmaksut

Aikuisjäsen 25 eur/v, lapsi (alle 18 v.) 10 eur/v
Pankkitili Nordea FI5610403500363472

